

[Miljøministeren]

nemlig punkt B. 2, som vedrører bygningsaffald, der ikke er inddraget. Det konkrete arbejde med at beskrive og konsekvensberegne de øvrige punkter er altså allerede i fuld gang.

Med henblik på indsamling og kildesortering af bygningsaffald, som det er foreslået under punkt B. 2, vil jeg henvise til de igangværende forsøgskørsler på et mobilt genanvendelsesanlæg, som netop er igangsat. Anlægget er etableret med støtte fra rådet vedrørende genanvendelse og mindre forurenende teknologi. Erfaringerne fra dette anlæg vil bestemme vores fremtidige politik på dette område. Det formodes, at en frasortering af nedrivningsmaterialer vil øge økonomien i en sådan grad, at genanvendelse af bygningsaffald vil blive den mest økonomiske metode til bortskaffelse af dette materiale.

Vi må derfor afvente disse resultater for at se, om et lovgivningsinitiativ er nødvendigt, eller om branchen af sig selv indfører den nye teknik.

Om beslutningsforslag nr. B 89 om genbrugsfremmende påbud i forbrugsledet kan jeg oplyse, at fire af de otte delforslag i beslutningsforslaget arbejdes der allerede med i min handlingsplan, nemlig punkt 4 og 5 om flergangspaller og -kasser, punkt 7 om pant på vinflasker og punkt 8 om returflasker til mælk.

Delforslaget under punkt 1 om »gråt papir« er et af de mere perspektivrige forslag, da det retter sig imod afsætning af de produkter, der kan fremstilles af returmaterialer. Meget tyder på, at det er her, den største hindring for øget genanvendelse findes i dag. Det nytter ikke meget at gennemføre alle de forslag, der stilles om øgede indsamlinger, hvis vi ikke ved, hvad vi skal bruge materialerne til.

Gråt skrivepapir baseret på 100 pct. retur fibre har klare miljømæssige fordele, men produceres ikke i Danmark. Jeg vil imidlertid bede miljøstyrelsen foretage en undersøgelse af mulighederne for at indføre dette produkt i Danmark og for at starte en indenlandsk produktion, hvis der viser sig et tilstrækkeligt marked for det.

Punkt 2 er et forslag om at anvende returaviser i en dansk avisproduktion. Sådanne overvejelser om en milliardinvestering er foretaget tidligere, men det har vist sig ikke at være et realistisk forslag til at sikre

afsætning af indsamlede returaviser. Derimod er udviklingen af en alternativ anvendelse af naturfibre en mulighed, miljøstyrelsen arbejder på, og som vil indgå i arbejdet omkring handlingsplanen.

Punkt 3 er et forslag om forbud mod engangsservice. Miljøstyrelsen afsluttede i 1980 en undersøgelse om engangsservice kontra flergangsservice i kantiner i statsinstitutioner med kontorpræg. Undersøgelsen viste, at for institutioner med over ca. 40 beskæftigede kunne det direkte betale sig at anvende flergangsservice. Endvidere fremgik det, at de fleste institutioner over denne størrelse allerede anvender flergangsservice, og at tendensen hertil er stigende. Miljøstyrelsen er ikke bekendt med, at denne tendens skulle være vendt, således som det nævnes i bemærkningerne.

Punkt 6 vedrører genbrug af vejmaterialer. På dette område sker der i øjeblikket væsentlige fremskridt. Dels er de fleste asfaltfabrikker efterhånden blevet omstillet til at kunne blande affræsedede slidlagsmaterialer i ny produktion, dels er anvendelsen af mobile genbrugsanlæg, som kan affræse og udlægge i én operation, i kraftig vækst. Der er således i starten af 1986 anskaffet to anlæg af en ny og avanceret type. Alt tyder derfor på, at udviklingen går i den rigtige retning af sig selv, og at der således ikke er aktuelt behov for en regulering af området.

Til beslutningsforslag nr. B 90 om standardisering af plastmaterialer til emballager vil jeg knytte følgende bemærkninger:

Punkt 1 indeholder et forslag om forbud mod engangsemballager af PVC. Disse emballager indgår i den igangværende udredning om PVC, som beslutningsforslaget henviser til i bemærkningerne. Jeg mener, vi må afvente resultatet af undersøgelsen, før der tages stilling til dette forslag.

Punkt 2 er et forslag, der har til formål at lette den efterfølgende genanvendelse gennem en standardisering af plastmaterialer. Det er tvivlsomt, om dette rent faktisk vil være en tilstrækkelig hjælp til en rimelig sortering. Hovedproblemet på plastområdet er at udvikle nye produkter og produktionsmetoder, der kan udnytte de frasorterede plastmaterialer. Udvikling af sådanne fremtidige muligheder indgår derfor også i det udviklingsprogram, der er en del af handlingsplanen vedrørende dioxinforurening.